

ἀνθρωπος, ἀκοῦεις; Νὰ προσέξῃς εἰς ὅλα, γιὰ νὰ μὴν ἔχω πάλιν τὸ κεφάλι μου ἀνήσυχο καὶ γιὰ τὸ νοικοκυριό. Θὰ δειπνήσωμεν ἐπάνω!"

Καὶ προύχώρησε σιωπηλὸς διὰ τῆς δενδροστοιχίας διευθυνόμενος εἰς τὸ περίπτερόν του. Τεθλιμμένη ἡ κοιλούθει αὐτὸν ἡ Ἰωσηφίνα. Εἰς τὰ χεῖλη της περιπάτα μία ἔρωτησις καὶ μεθ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν της δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐκφέρῃ αὐτήν, ἀλλὰ τὴν ἔκρυψεν εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας της.

XI.

"Οταν δὲ βαρῶνος ὥδηγησε τὸν ξένον του μετὰ τὸ δεῖπνον εἰς τὸν κοιτῶνα, δὲν ἡδυνήθη οὕτος νὰ κρατηθῇ καὶ ἤρχισε πάλιν νὰ τὸν συγχαίρῃ διὰ τὴν ἐκλογήν του. „Ἄληθεια, φίλε μου!“ ἔλεγε σφίγγων θερμῶς τὴν χειρά του. „Μία τοιαύτη σύζυγος Σ' ἔχειαζετο. Πάντοτε ὑπῆρξες τυχηρός, ἀλλ' οὔτε ἐτὸν ξειρόν μου ἥθελα τὸ πιστεύσει, ὅτι Σὺ μὲ τὰς ἀλλοκότους ἀρχὰς καὶ ἀξιώσεις Σου ἥθελες νυμφευθῆς τοιαύτην ἐρασμίαν καὶ λαμπράν γυναικα.“

— „Ναί, βέβαια· ἔγω εἴμαι πολὺ εὐχαριστημένος μὲ αὐτὴν“ ὑπέλαβεν δὲ βαρῶνος μετὰ ξηρότητος, ἀνακινῶν μάλιστα ἐν τῷ μεταξὺ τὸ κηρίον του διὰ νὰ ἀναδώσῃ αὐτὸ περισσοτέραν λάμψιν. „Ἀλλὰ ἔξερεις, φίλε μου, δὲν ἔμπορει κανεὶς νὰ ταχῇ ὅλα, καὶ πρέπει κανεὶς νὰ συνειμέσῃ τὸν αὐτὴν τὴν ιδέαν διὰ νὰ τὰ βγάλῃ πέρα τὸν ἀτελῆ κόσμον.“

— „Ἐλα τώρα πάλιν! μή με κάμνης νὰ πιστεύσω, ὅτι εἴσαι ἀχάριστος καὶ διὰ τὰ ὡραιότατα πράγματα, τὰ ὄποια ἀποκτᾶς. Πολλὰς εἶδον μέχρι τοῦδε γυναικας, ἀλλ' ἔνας Θεὸς τὸ ἔξερει, ὅτι καμμία δὲν ἥτο τοιαύτη ἀμφιμος ὡραιότης ὡς ή σύζυγός Σου. Ἐκεῖνοι οἱ ὄφθαλμοι! Οποία συγκινητική ἔκφρασις. Δὲν θαρρεῖς, ὅτι ἀναγινώσκεις ἀγα-

πημένα ὄντειρα εἰς τὸ μέτωπόν της; Καὶ ἐκεῖνο τὸ ραδινὸν καὶ ἀβρὸν ἀνάστημα! Ποϊος δὲν θὰ θαυμάσῃ τοὺς λεπτοὺς τρόπους της, τὴν εὔστοχον κρίσιν της καὶ τὸ ἀνεπτυγμένον πνεῦμα της;“

— „Ἐσύ εἶσαι καταγοητευμένος, ἀδελφέ, μὲ τὴν γυναικά μου!“ ἀνέκραξε μειδιῶν δὲ Φάλδονερ. „φαίνεται ὅμως, ὅτι, ὅπως ἀνέκαθεν, οὕτω καὶ ἀφοῦ ἔχωρίσθηκεν δὲν ἔπαυσες πάντοτε πολλὰ μὲν ἀναγινώσκων, ὅληστα δὲ βλέπων ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ· καλέ, ἔγω τῷλεγα πάντοτε . . . ἐσύ δὲν θὰ μάθης ποτὲ τί πράγματα εἴναι αὐταῖς ή γυναικες, „ἔξηκολούμησε στενάζων“, πίστευσέ με, εἰς τὸ νοικοκυριὸν εἴναι φωτιά, καλλίτερη ἀπὸ κάθε ἀλλη γυναικα. Ἄλλ' ἀς τὸ ἀφήσωμε τώρα. Καλὴ νύχτα! Καὶ μακάριζε, καύμενε τὴν τύχη Σου, ποῦ εἴσαι ἀκόμη ἐλεύθερος . . . ἀλλά, κύνταζε, νὰ μὴ βιασθῆς ποτέ ἐπήρηγή . . .“

Δύσθυμος ἡγκολούμησεν αὐτὸν διὰ τῶν βλεμμάτων δὲ Φρέβεν, ὅταν δὲ βαρῶνος ἔξήρχετο τοῦ δωματίου. „Πιστεύω, αὐτὸς δὲ πάνθρωπος νὰ μὴν ἥνε ἀκόμη καὶ τώρα εὐχαριστημένος μὲ τὴν τύχην του· εὑρῆκεν ἔναν ἄγγελο, καὶ ὅμως βάζει ὅλα τὰ δυνατά του νὰ κάμη κόλασι τὸ σπίτι του. Ή κακόμοιρη ή γυναικα!“

Διότι δὲν διέψυγε τὴν προσοχὴν τοῦ Φρέβεν, πῶς ή δυστυχής ἐκείνη εἰς ὅλα ὅσα ἔλεγε καὶ ἔκαμνε ἡτο περιφόρβος, πῶς ἐκρέματο ἀπὸ τῶν βλεμμάτων τοῦ συζύγου της, πῶς πάλιν ἔλεινος συγχὰ ἡτένιζε πρὸς αὐτὴν μὲ ἔξηγρωμένα ὅμματα, ὅταν αὐτὴ κατὰ τὰς ίδεας του ἔκαμνε κανὲν φοβερὸν σφάλμα, καθὼς ἐσυνείθιζε νὰ ἀποδεικνύῃ τοῦτο δικύριος βαρῶνος δι' ἀπαισίων χειρονομιῶν καὶ νευμάτων, ἢ δάκνων τὰ χεῖλη του ἢ ἀναστενάζων καὶ πάντοτε ἐν τούτοις νομίζων, ὅτι δὲν παρετηρεῖτο ὑπὸ τοῦ ξενιζομένου φίλου του. Καὶ μὲ ποίαν ἄγγελικὴν ὑπομονὴν ἐδέχετο ἐκείνη δόλα αὐτᾶ!

[Ἐκ τὸν γερμανικοῦ.]

(Ἐπεται συνέχεια.)

ΒΙΩΤΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ.

(συνέχεια).

4.

„Ἄλλ' ἐντεῦθεν μὴ νομίσης, ὅτι εἴσαι μπόχρεως νὰ παραδεχθῆς ὡς ἀληθὲς πᾶν δὲ τι Σοι παρέδωκαν ἀλλοι ἀνθρώποι. Ἀπαξ καταπνίξας τὴν φρόνησιν, γνώριζε ὅτι δὲν ἔχεις πλέον ἐν τῇ πίστει Σου οὔτε δρια οὔτε σκοπὸν προδιαγε γραμμένον. Δὲν διαφέρεις τότε πολὺ τοῦ ἀγγέλου ἐκείνου ἐπισκόπου, δεῖτις μὴ ἀρκούμενος εἰς τὰ μυστήρια τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ νομίζων ὅτι ἡσκεῖτο περὶ τὴν πίστιν, ἐθεώρει ὡς ἀληθῆ πράγματα καὶ αὐτὰ τῶν γραφῶν τὰ μυθολογήματα.

5.

Τὸ νὰ πιστεύῃς εἰς τὴν θείαν Πρόνοιαν, ἀόρατον εἰς τοὺς σωματικούς Σου ὄφθαλμούς, δὲν ἀντιβαίνει πρὸς τὴν ἀτέλειαν τῆς ἀνθρωπίνης Σου φύσεως, ἐπίσης δὲ μὴ νομίσῃς ὅτι δὲ Θεὸς ἀπαιτεῖ νὰ παραδεχθῆς πράγματα ἀντιφάσκοντα πρὸς τὸν κοινὸν νοῦν, τὸν δόπιον Αὐτός σοι ἔδωκε καὶ δι' οὗ Τῷ ἀνήκεις.

6.

Φανέρονε τὰς ἀρχὰς Σου μόνον εἰς τοὺς ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἢ ὅμοιών ἐμφορουμένους. Σέβου τὸ ἐπικρατοῦν θρήσκευμα.

7.

Ἀπόφευγε πᾶσαν περὶ θρησκείας καὶ δόγματος συζήτησιν, διέκοπτε δὲ τὸν διάλογον ἀμα ὡς τις θελήσῃ νὰ φέρῃ τὸν λόγον εἰς τὰ περὶ θρησκείας.

8.

Μὴ παραμελήσ τὸ ίδιον σῶμα, ἀφ' οὗ ἔξαρτάται ὅλη ἡ ἐπὶ γῆς ὄπαρξις Σου. Φρόντιζε νὰ μάθης πᾶν δὲ τι δύναται νὰ τὸ ὡφελήσῃ ἢ νὰ τὸ βλάψῃ. Μὴ τὸ περιφορονῆς ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἐνθυμοῦ πάντοτε πόσον ἀχρηστός, ἀδρανῆς καὶ σαπρὸς ὅγκος καταντᾷ, ἀμα ὡς στερηθῇ ψυχῆς, περικοσμημένης δι' ἀγαθῶν προτερημάτων.

(Ἐπεται συνέχεια.)